

АРХІТЕКТУРА БУДІВНИЦТВО

До ювілею АБУ

ПОЛКУ ЛАУРЕАТІВ ПРИБУЛО

Наші кнубівці завжди були активними членами Академії будівництва України. Почесних нагород за 25 років існування Академії будівництва були удостоєні сотні вчених, інженерів, виробників, які подавали на конкурс свої наукові роботи, проекти, друковані роботи.

Відділення індустріального будівництва засноване у 2011 році. Відносно молоде відділення, але за цей короткий термін авторські колективи достойно зустрічають ювілей АБУ. Один колектив удостоєно Державної премії України в галузі науки і техніки, здобуто Велику Срібну медаль Академії за монографію, 21 авторський колектив удостоєно премії ім. М.С. Буднікова. Найцінніші, як завжди, це останні.

Студентська перемога

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС СТУДЕНТСЬКИХ НАУКОВИХ РОБІТ

Близько 40 студентських наукових робіт надійшло з 21 Вищого навчального закладу. Вони були попередньо прорецензовані галузевою конкурсною комісією.

На підсумковій науково-практичній конференції виступило 23 студенти з 20 вищих навчальних закладів.

Переможцями конкурсу галузева конкурсна комісія визнала представників 14 вищих навчальних закладів. Серед них Вінницький національний технічний університет, студент якого Валерій Кравчук отримав Диплом I ступеня (науковий керівник доцент Л. К. Поліщук). Диплом I ступеня отримав і Андрій Лавренюк (науковий керівник ст.викладач І.В. Ночніченко) з Національного технічного університету "Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського".

Комісія визнала п'ятьох учасників конкурсу гідними Дипломів II ступеня.

Останні дві роботи і лауреати – унікальні. Доцент С.В.Сьомка був удостоєний премії ім. М.С. Буднікова за цикл 5 друкованих праць, унікальних за своєю тематикою і змістом.

Цікава і унікальна подія – нагородження лауреатською медаллю АБУ ім. М.С. Буднікова улюбленої газети кнубівців «Архітектура та Будівництво» (гол. редактор І.І.Герасченкова). Її читають студенти і викладачі, співробітники і колишні випускники. За роки багаторічної діяльності на користь будівельної галузі і освіти – це, мабуть, перша нагорода як знак поваги і визнання сили слова.

Читачами і шанувальниками нашої газети АБ є випускники КІБІ/ КНУБА різних років – тепер відомі будівельники, громадські і державні діячі, Герої України, Лауреати державних премій і кавалери орденів України: Петро Шилюк, Микола Орленко, Юрій Пелих, Дмитро Гордон, Микола Підрезан, Манохар Шерцан, Джоні Гігнейшвілі, Олександр Галицький, Франгуїдіс Костас, Леонід Шкельов, Леонід Муляр, Олександр Омельченко, Олександр Лівінський,

Григорій Осовий, Володимир Захаров, Григорій Поліщук, Леонід Ключ, Юрій Слюсаренко і ще тисячі заслужених, різного віку і різних поколінь, для яких КНУБА – Альма Матер, якій вони несуть славу, а собі здобули доблесть. Наш випускник Юрій Кравчук присвятив рідному вишу пісню.

АЛЬМА МАТЕР ПОСВЯЩАЄТЬСЯ

*Соберу я цветы на поляне
И тебе принесу на порог,
Ты, вдруг, глянешь, как верная няня,
Давних дней откровением – Бог!*

Пр.:

*Альма-матер, альма-матер, ты моя,
Мой фарватер – необъятные края,
Друг сердечный, истин птаха, знаний круг,
Будто синий, тот бездонный неба дух!*

*Пусть по времени общему тону
Век людской и тебя не щадит -
Ты моя светлой правды икона!
Твердых мыслей святой победит!*

Пр.:

*Альма-матер, альма-матер, ты моя,
Мой фарватер – необъятные края,
Друг сердечный, истин птаха, знаний круг,
Будто синий, тот бездонный неба дух!*

*Через время, как горы седое,
Сквозь успехи и бед череду,
Я, наверно, чего-то да стою,
Если в ногу с тобою иду.*

Від випускників КІБІ і КНУБА:
**Ю.Кравчук, О.Мельощев, Я. Кислюк,
Ю.Тимошенко, В.Самойленко**

За книгу про архітектора Й. Каракіса

УКРАЇНЕЦЬ З АМЕРИКИ ОЛЕГ ЮНАКОВ СТАВ ЛАУРЕАТОМ ПРЕМІЇ ІМЕНІ ГОГОЛЯ

Лауреатом Міжнародної літературної премії імені Миколи Гоголя «Тріумф» за 2018 рік став архітектор інформаційних технологій, дослідник історії Києва, автор більше тисячі статей у Вікіпедії Олег Юнаков, який сьогодні мешкає в Нью-Йорку. Цією нагородою його відзначено за книгу (монографію) «Архітектор Йосип Каракіс».

Олег Юнаков спілкується з шанувальниками таланту Йосипа Каракіса

Олег Юнаков є правнучком знаменитого київського архітектора, автора проектів понад п'яти тисяч будинків та споруд, чимало з яких стали яскравими пам'ятниками архітектури.

В Національному музеї літератури директор видавництва "Український пріоритет", письменник Володимир Шовкошитний вручив премію імені Миколи Гоголя «Тріумф» представникові Олега Юнакова київському професору Євгенію Рейцену.

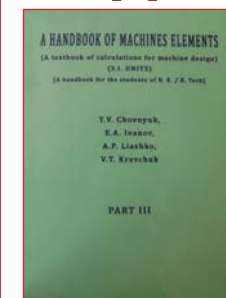
Відеосюжет про вручення премії імені Гоголя дивіться тут:

Взято з сайту

["https://tinyurl.com/nagoroda"](https://tinyurl.com/nagoroda)

ПОДАРУНОК ВЧЕНИХ

Іванов Є.О., ст. викладач НАУ; Ляшко А.П., канд. техн. наук, ст. викладач НУБ і ПУ; Кравчук В.Т., доцент КНУБА, подарували нашому Університету 3-х томне видання нового підручника "Деталі машин" (англійською мовою). Воно розраховане на поглиблене вивчення цього предмету всіма студентами технічних фахів, а також на

На початку лютого цього року колектив співавторів у складі: Човнюк Ю.В., професор Міжнародної Кадрової Академії, дійсний член Підійомно – Транспортної Академії Наук України, канд. техн. наук;

подальше використання цього видання студентами під час їхнього навчання за кордоном.

Найближчим часом вчені запланували до друку завершення цього циклу робіт виданням ще 3-х томів підручника, де будуть відображені відповідні методології розрахунків і приклади з цього предмету, які вони також планують подарувати бібліотеці Університету.

Колектив бібліотеки висловлює щире подяку колективу співавторів за наданий подарунок, плідну співпрацю та теплі побажання успіхів студентам у навчанні.

До відома бажаючих повідомляємо, що зазначеною літературою можна скористуватися у відділі іноземної літератури бібліотеки нашого Університету.

Н.І. Хілобоченко,
Директор бібліотеки КНУБА

Відкриття

ВІДНОВЛЕНА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ ЗБКК

стендах, так і комп'ютерним. У своїй роботі студенти зможуть використовувати навчальні програми ALLPLAN, LIPA, SCAD та ін.

На церемонії відкриття були присутні ректор КНУБА д.ек.н., проф. П.М. Куліков, Президент Академії будівництва України, проф. І.І. Назаренко, декан будівельного факультету, проф. Г.М. Іванченко та завідувач кафедри залізобетонних та кам'яних конструкцій, проф. О.Д.Журавський.

Тарас Павлюк, студент III курсу

Підготував Д.Павліченко, студкор «А+Б»

Наукові заходи

КРУГЛИЙ СТІЛ ПРОЙШОВ
НАТХНЕННО, НА ВИСОКОМУ
НАУКОВОМУ РІВНІ!

6 березня кафедрами психології та соціології УДФСУ та основ професійного навчання КНУБА було проведено на базі УДФСУ III всеукраїнський науково-практичний круглий стіл «Актуальні проблеми психологічної та соціальної адаптації в умовах кризового суспільства».

За участі: Інституту психології імені Г.С.Костюка НАПН України, Kujawska Szkoła Wyższa (Wrocław, Польща), Національного університету оборони України імені Івана Черняховського, Львівського національного університету імені Івана Франка, Інституту соціальної і політичної психології НАПН України, Головного управління Національної поліції у м. Києві, Управління фізкультури і спорту Міністерства оборони України, лікувального центру «Astralit» (Угорщина), Центру науково-прикладних і навчальних технологій «Малес», Сумського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, Приватного вищого навчального закладу «Університет Сучасних Знань», Військового коледжу сержантського складу Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного (м. Львів), КНУ ім. Тараса Шевченка, Київського національного торговельно-економічного університету, Київського міжнародного університету, ВКНЗ «Коростишівський педагогічний коледж імені І. Я. Франка», Київського інституту залізничного транспорту Державного університету інфраструктури і технологій, Центрального інституту післядипломної педагогічної освіти ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, НПУ ім. М.П.Драгоманова, Східноєвропейського Національного університету імені Лесі Українки (м. Луцьк), Переяслав-Хмельницького державного педагогічного університету імені Г. Сковороди.

Науково-педагогічним працівникам, науковцям та студентам для обговорення на круглому столі були запропоновані наступні напрями:

- соціально-філософське осмислення проблеми адаптації в умовах кризового суспільства;
- соціологічний та соціально-психологічний вимір адаптації особистості в сучасних умовах;
- адаптація особистості як соціально-педагогічна проблема.

Далі з визначених питань виступали досвідчені спікери.

Остапенко С.В. – провідний тренер Центру науково-прикладних і навчальних технологій «Малес» у своєму виступі **«Забгато амбіцій і замоло амуніції чи навпаки? Про корекцію самооцінки на різних етапах адаптації»** поділився власним досвідом практичної роботи з клієнтами в Україні, Росії, Казахстані, Узбекистані, Білорусії. Основними тезами його виступу були:

- Надмірна впевненість у власних силах (як і невпевненість у собі) провокує людей ігнорувати контекст ситуації.
- З великою вірогідністю людина дістане із пам'яті готове рішення, ніж відреагує на конкретні обставини.
- Пересічна людина прагне вирватись з Зони Жаху зразу у Зону Комфарту, відкладаючи на потім Зону Розвитку.

Плетка О.Т. – молодший науковий співробітник лабораторії психології малих груп та міжгрупових відносин Інституту соціальної та політичної психології Національної академії педагогічних наук України, викладач

Після перерви відбулося вручення сертифікатів слухачам авторських Курсів з вивчення психології:

Центру підвищення кваліфікації Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості, психолог проекту «Підтримка вразливого населення України в зимовий період» Київської міської організації Товариства Червоного Хреста України на

яскравих прикладах розповіла про особливості взаємодії у групах демобілізованих під час психосоціальної підтримки.

Макієнко Н.О. – психолог, спеціаліст по роботі з травмою, офіційний представник міжнародної організації International Psycho-Educational Projects в Україні, експерт по роботі з членами сімей учасників бойових дій. Соавтор мультимодального методу RBT у роботі з кризовими станами (україно-ізраїльська розробка) ознайомила присутніх з можливостями використання мультимодальних

моделей у роботі з кризовими та травматичними станами

Після перерви відбулося вручення сертифікатів слухачам авторських Курсів з вивчення психології:

1. Курсу **«Прикладна психологія в конкретних життєвих ситуаціях на кожний день»**, який проводив кандидат психологічних наук, доцент Калениченко Р. А.
2. Курсу **«Сучасні психотехнології в професійній діяльності»**, який проводила старший викладач кафедри Харіна О. Є.

Потім виступив лікар-психотерапевт, головний спеціаліст лікувального центру «Astralit» (Угорщина), волонтер Кризового центру медико-психологічної допомоги Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України, автор методу Біосугестивної терапії **Страшний О.С.** з доповіддю **«Біосугестивна терапія для адаптації особистості в умовах кризового суспільства»**.

Миколенко Володимир Вадимович – психолог, сімейний психотерапевт, тренер, коуч, автор психотерапевтичної методики та навчальної програми з Емоційного Моделювання, голова секції системної сімейної психотерапії Київської філії Української спілки психотерапевтів, фахівець з профілактики домашнього насильства, керівник Психологічного центру «HOMO PSYCHOLOGICUS», медичний психолог, магістр медичної психології, засновник і керівник Школи Емоційного Моделювання у своїй промові **«Клієнтпідтримуючий підхід, як сучасний вимір психотерапії, на прикладі теорії Емоційного Моделювання»** поділився з усіма особливостями власного авторського методу роботи з клієнтами.

Корсун С.І. – професор кафедри психології та педагогіки Університету сучасних знань, м. Київ, кандидат психологічних наук, доцент, адвокат Ради адвокатів м. Києва розповів про соціально-психологічні аспекти адаптації платників до податкового тиску. Питання його доповіді підштовхнули до яскравих реплік присутніх.

Волошин Володимир Миколайович – кризовий психолог, психолог Health Rigt International (Проект по роботі з людьми, що пережили катування), автор ряду тренінгів по стресостійкості, ведучий візних груп психо-фізичного відновлення, волонтер Кризового центру медико-психологічної допомоги Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України розкрив особливості **мультимодального підходу у реабілітації учасників АТО і членів їх родин**.

Петухова І.О., кандидат педагогічних наук, доцент, практичний психолог, автор серії тренінгів для підлітків: «Школа лідерства» і «Прокачай мозок» ознайомила присутніх з **технологіями психологічної допомоги особистості з фоновою тривогою**. Захід пройшов натхненно, на одному диханні! Учасники відзначали високий науковий рівень доповідей і професіоналізм спікерів!

У результаті проведення круглого столу доповідачі та учасники дискусії дійшли висновку, що зустріч є логічним продовженням загальної дискусії, що триває як серед науковців, так і в середовищі української громадськості і стосується вироблення найоптимальнішої моделі організації психологічного забезпечення адаптації особистості військово-службовців, демобілізованих, членів сімей учасників бойових дій, платників податків, усіх громадян нашої Батьківщини з метою оптимізації їхнього психологічного стану, підвищення рівня психологічної готовності до виконання завдань за призначенням та надання психологічної допомоги особам, які мають первинні ознаки посттравматичного стресового розладу, гострого стресу або кризового психоемоційного стану.

За підсумками проведення круглого столу учасникам було вручено сертифікати. Отримані науково-дослідні матеріали знайдуть своє відображення у електронному збірнику тез доповідей.

Р. Калениченко, доцент кафедри основ професійного навчання

Соціальні проекти

сьогодні працює у понад 100 населених пунктах, серед них Львів, Житомир, Дніпро, тощо. Але найбільш послідовне та демократичне оформлення механізм отримав в Києві.

Що таке бюджет участі? Це коли мешканці міста залучаються до розподілу частини міського бюджету. Простими словами: люди реалізують власні соціальні проекти за бюджетні кошти.

У чому полягає суть? Наприклад, ви давно мрієте, щоб у вашому мікрорайоні, на вулиці встановили велопарковку для молоді. Ви даєте ідею та її технічне обґрунтування, а реалізовує її міська влада за бюджетні кошти.

Після цього мешканці міста, депутати, представники органів місцевого самоврядування, члени громадських організацій обговорюють пріоритети розвитку громади та вирішують, які проекти треба реалізовувати першочергово.

У столиці на ці цілі в 2017 фінансовому році було спрямовано 50 млн.грн, у 2018-му фінансовому році – планувалося 100 млн.грн, згодом додали ще 50 млн.грн.

Вашу ініціативу (проект) повинна підтримати громада міста, тобто надати вашій ідеї необхідну кількість голосів підтримки з боку жителів. Отже, голосуватимуть не депутати, не члени виконкому, а виключно фізичні особи – мешканці міста. Мінімальна кількість потрібних за один проект голосів – від 400 до 1000, в залежності від рангу проекту, тобто малий він або великий.

Участь беруть учні шкіл Русанівки

Насправді вже в 2017 році фактичний прохідний бар'єр в Києві був набагато вищим. Він залежить від активності голосуючих і від ступеню конкуренції між проектами.

Усі спірні питання в тому числі між авторами проектів вирішує Громадська бюджетна комісія (далі – ГБК). Склад її формується виключно громадською. Саме голосування – електронне, що унеможливує або робить важким фальсифікації.

Саме такий підхід викликав до життя цілий букет сильних та активних команд. Про одну команду розповімо детальніше.

Виникла вона у Русанівському мікрорайоні Дніпровського району Києва і отримала назву громадської ініціативної групи «РУСАНІВКА – КОМФОРТНИЙ ОСТРІВ». Пряме відношення до появи групи мали два представники нашого КНУБА, а саме: автор цих рядків та фахівець із питань ґрунтів і земельних машин, доктор технічних наук, професор Сергій Кравізд.

У роботі команди брали участь й наші старі знайомі – шоу-театр КНУБА «Крила Ангела» та збірна

КНУБА В СВІТЛІ
РОЗВИТКУ
МІСЬКОГО
ГРОМАДСЬКОГО
ПРОСТОРУ

У 2016 році виникла міська програма **«Громадський бюджет участі»**. Вона була запроваджена в багатьох містах України. На

КНУБА із танцювальної аеробіки. Група «РУСАНІВКА – КОМФОРТНИЙ ОСТРІВ» має певну специфіку, що суттєво відрізняє її від інших команд. Вона створювалася не під конкретний проект, а під формування системи громадського проектування загалом.

Тепер детальніше. Група мала у своєму розпорядженні територію з приблизно 5% населення від загальної київської кількості й 2018 року виграла 7% усіх заявлених в Києві громадських проектів. Загальна вартість зазначеного пулу дорівнює 10,4 млн. гривень. Цей прибуток Київрада вже заклала у відповідний бюджет. Група збрала за проект від 1852 до 2963 голосів, з них 900 голосів (від 30 до 50% усієї зібраної кількості) — голоси, віддані за культомасові заходи. Їх організували наш студентський шоу-театр, збірна з аеробіки і створене ними учнівське самоврядування.

До речі, усі русанівські проекти, що просуvalи-ся їх авторами самотужки, без команди, у підсумку

Небайдужі місцеві жителі проголосували...

прогнали. Були це й інфраструктурні (утеплення шкіл), і інноваційні (сонячні батареї на даху будівлі колишнього кінотеатру «Краків»), і соціальні (благоустрій місцевих пляжів, реанімація спортивних площадок, будівництво роледрому, організація системи місцевого відеоспостереження).

Успіх Громадського бюджету участі в цьому мікрорайоні – результат погоджених дій небайдужих місцевих жителів, фахівців КНУБА, студентської молоді нашого університету та учнів русанівських шкіл. Треба відзначити особливий внесок студентів архітектурного і будівельного факультетів університету: Анастасії Шуляк, Лесі Снісаренко, Віталія Пастуха, Івана Тачки, Олени Шевчук, які разом представляли шоу – театр «Крила Ангела», а також Єлізавети Уткіної (АФ) з подругами по збірній.

Доклали відповідних зусиль і дорослі представники універсу: Анеля Августівна Бабінець (керманець збірної) та Тамара Миколаївна Кармазіна (на той час ст. інспектор Штабу цивільного захисту КНУБА, заступник голови СВБМ КНУБА та співпродюсер театру). Як завжди на висоті був наш друг та творчий побратим Ігор Петрович Якубовський.

Не можна не відзначити і учнів русанівських шкіл: Даніла Куліша, Артема Муравйова, Микиту Ткаченка (всі — СЗШ №182), Анну Давіс та Марію Ключнікову (обидві — Русанівський ліцей), Вероніку Гаврилюк (СЗШ №137), Надію Буру, Олександра Мамчія, Катерину Міщенко, Катерину Черпілову (всі — гімназія №136). Всім їм значна подяка і велика пошана!

Ю.Е.Тимофеев,

Голова СВБМ КНУБА, Секретар громадської ініціативної групи «Русанівка – комфортний острів», к.т.н., доцент

Під час роботи групи

Люди університету

В.Т.КРАВЧУК: «У МЕНЕ ЗАВЖДИ БУЛО ПРАГНЕННЯ ВЧИТИСЯ, БАГАТО ПРАЦЮВАТИ, ЩОБ ЧОГОСЬ ДОСЯГТИ»

Володимир Тимофійович, я знаю, що Ви майже всю освіту свою отримували, навчаючись і працюючи, тобто були вечірником. Вчитися ввечері – це завжди нелегко, часу вільного немає, погуляти молодій людині хочеться завжди, а можливості немає: потрібно і вчитися, і працювати. Розкажіть, як це вам вдавалося.

У мене в родині не було батьків з вищою освітою, які могли б мені допомогти у виборі професії або фінансово. Батько у мене часто хворів, він – інвалід II групи, слюсар на заводі «Ленінська кузня», мама – медична сестра. Тому що-небудь порадити вони не могли, була відповідь: син, вирішуй сам.

І я після закінчення 8 – го класу вирішив отримати спеціальність – вступив до Київського технікуму легкої промисловості, прочившись 4 роки і одержав диплом техника-механіка. Після практики на Київському експериментально-механічному заводі (КЕМЗ) мене начальником конструкторського бюро заводу запросив на роботу в КБ. Це була найменша посада – техник-конструктор з зарплатою в 63 рублі. Я деталізував креслення для цеху. Через півроку я став старшим техніком-конструктором. І вже тут зрозумів: освіти, яку маю, мені бракує, потрібно вчитися далі.

І куди ж ви вирішили вступити?

Тут у мене виявилась одна складність: я мав диплом з технікуму, але в ньому не враховувалося середня 10-річна освіта. Мені її потрібно було ще отримати. І я став працювати і вчитися у вечірній Школі робітничої молоді. Закінчив. І маючи два документи – диплом технікуму легкої промисловості та атестат з вечірньої школи – подав їх: один до Київського інституту легкої промисловості і другий – в наш КІБІ. Першим мене зарахував у студенти знову – таки вечірнього відділення на загально технічний факультет наш інженерно-будівельний інститут. І я зрозумів: це доля.

Дуже добре пам'ятаю багатьох наших відомих викладачів. Так, вступні іспити у мене приймав доцент Сірик. Він був деканом підготовчого відділення. Деканом загально технічного факультету, куди я вступив, був доцент Лісовиченко.

Володимир Тимофійович, ви весь час вчилися, працювали, займалися науковою діяльністю, просувалися службовими сходами, невже вам ніхто не «допомагав», не було у вас, як кажуть, «блата»? Адже це дуже часто сприводжує людей по життю ...

Що я вам можу сказати? У мене завжди було величезне прагнення вчитися. Моє покоління жило в голодний повоєнний час. Нам потрібно було боротися за самоствердження, багато

життя. За кожною долею людини стоїть своя життєва історія. Чи знаємо ми, викладачі, співробітники, студенти своїх колег, наставників – звичайних викладачів КНУБА... Одному з них: доценту кафедри "Охорона праці та навколишнього середовища" Володимирі Тимофійовичу Кравчуку в квітні виповнилося 75 років від дня народження...

Майже півстоліття він присвятив нашому університету. Закінчивши КІБІ у 1969-му, став асистентом кафедри "Експлуатація та ремонт будівельних машин", яку тоді очолював знаний вчений, професор Ю.Ф.Чубук.

Саме професор Чубук відіграв у житті молодого випускника визначальну роль. Сорок п'ять років тому, коли Володимир Тимофійович уже чотири роки працював завідувачим лабораторією кафедри експлуатації і ремонту будівельних машин КІБІ, Юрій Федорович Чубук запропонував йому навчання в цільовій аспірантурі Вищої Технічної Школи Чехословацької Республіки (м. Брно).

Для молодого радянського інженера це було дуже почесно, хоч це був період після подій 1968 року, коли війська п'яти країн Варшавського договору вдерлися в Чехословаччину, щоб придушити спробу місцевих комуністів стати незалежними від Москви і впливу СРСР. Не відаючи, як ставитимуться до представника радянської республіки місцеві чеські люди, Володимир погодився.

Газета пропонує читачам цікаву бесіду з доцентом Кравчуком, з якої дізнається багато пізнавального з життя людини іншого покоління, зможете порівняти зі своїм його відношення до навчання, науки, роботи.

працювати, щоб чогось досягти. Та й люди були більш дружними, чесно ставилися до праці і один до одного, цінували справедливість.

Зараз же все по іншому. Діти зараз часто на «всьому готовому». Допомагають батьки. У мене ж, як я розповідав, такого не було. І ще: мені здається, що у нинішніх дітей, немає стимулу вчитися. Вони хочуть все і ... відразу.

Розкажіть, як складалося ваше подальше життя?

У 1969 році закінчив КІБІ, отримав диплом про вищу освіту. Дуже добре пам'ятаю членів Державної екзаменаційної комісії під час захисту диплома. Це ректор КІБІ Ю.А.Ветров (голова комісії), В.Л.Сакович, доцент кафедри будівельних машин, П.Г. Гребельник, професор кафедри експлуатації та ремонту будівельних машин.

У мене був вже стаж 8 років роботи в КБ, з них три роки – провідним інженером-конструктором. Тому Петро Григорович Гребельник, Лауреат Державної премії СРСР, професор кафедри експлуатації та ремонту будівельних машин, звернув увагу на грамотні, акуратні крес-

Перш за все, необхідно опанувати мову країни, де ви навчаєтесь і отримуєте знання. Трошки докладніше розкажіть читачам про це.

У цільовій аспірантурі Вищої Технічної Школи м. Брно зі мною навчалось 10 іноземних аспірантів: з Німеччини (2), Арабських Еміратів (5), Монголії (2), Радянського Союзу (1). У гуртожитку було виділено блок для нас, аспірантів. Великі кімнати на одного зі зручностями. Мені Міністерство вищої і середньої освіти СРСР сплачувало проживання в гуртожитку та дорогу додому і назад. Я отримував стипендію, на той момент вона була великою: 2500 крон або 250 радянських рублів чи близько 300 \$, (якщо згадати радянський курс – 0,90 коп. за долар).

Півроку у мене пішло на опанування чеською мовою. Ми дуже старалися через деканат ВУТ був прикріплений викладач-репетитор ... Зате потім я міг допомагати приїжджим в ролі перекладача... Найцікавіше те, що я з 70-х років ХХ століття вже був європейцем: відчув на собі європейську культуру, спосіб життя, поведінку і ставлення людей до мене і один до одного.

Минуло три роки і я після успішного захисту дисертації чеською мовою повернувся до Києва, до рідного інституту.

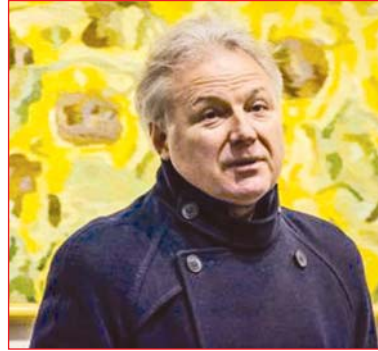
Як склалася ваша трудова та наукова біографія після повернення?

В інституті став працювати спочатку ст. науковим співробітником проблемної НДЛ ґрунтосилікатів імені проф. В.Д. Глуховського, а з 1987 року – асистентом, потім доцентом кафедри "Охорона праці та навколишнього середовища", де продовжую працювати і понині.

Щодо наукових здобутків, я – автор та співавтор більше 100 наукових та науково-методичних робіт. У минулому році разом з колективом учених інших навчальних закладів України видав монографію (33,6 д.а.), а в цьому році – третій том підручника з курсу "Деталі машин" (106 д.а.) для іноземних студентів (англійською мовою). Один з примірників автори подарували нашому Університету. Наступного року колектив співавторів планує завершити цей цикл робіт виданням 2-тomoного підручника з розрахункових вправ, задач і контрольних робіт за обраною тематикою, який теж подарують Університету.

Бесіду вела Ірина Геращенко

ХУДОЖЕСТВЕННЫЕ МЕЛОДИИ ОЛЕГА СЛЕПЦОВА

В випускник нашого КНУСА Олега Семеновиче Слепцове живе не тільки плодотворний архітектор, який створює проекти з творчим розмахом. Он неперейнятною багатогранною людиною. Академик архітектури, доктор наук, Заслужений архітектор України, лауреат Государственной премії України в області архітектури, художник і музикант.

Олег Семенович – один из ведущих архитекторов Украины. Основные направления практической деятельности и исследований: градостроительные комплексы, архитектура жилых и общественных зданий, реконструкция объектов и застройки. На его счету – более 300 проектов сакральных сооружений. У него реализованы международные архитектурные проекты – в частности, проект масштабного гостиничного комплекса на острове в Дубае.

Профессор Слепцов – мастер изобразительного и декоративно-приклад-

ного искусства. Его любимое занятие – создание гобеленов. Кроме того, известный архитектор непрерывно развивается как композитор...

В дни своего юбилея в Большой лаврской колокольне Национального Киево-Печерского историко-культурного заповедника открылась выставка «Художественные мелодии Олега Слепцова. Гобелены, архитектурные произведения» (16 февраля по 13 марта 2018).

В экспозиции были представлены гобелены и графические работы с изображениями известных памятников Украины и др. архитектурных произведений: Европейской браны на проспекте Победы, парка «Ноосфера» на бульваре Вернадского, Киевской гимназии восточных языков №1, Открытого международного университета развития человека «Украина», резиденции «Кемпински» (Дубай, ОАЭ), церковных комплексов в Киеве, Славутиче, Харькове, Чернигове, на Полтавщине и др.

13 марта 2018 в рамках проекта «Лаврский пленэр» и выставки «Художественные мелодии Олега Слепцова. Гобелены, архитектурные произведения» автором был проведен семинар-видеопрезентация «Сакральная архитектура Олега Слепцова», продемонстрированы творческие работы, в частности, архитектурные проекты. В семинаре приняли участие студенты I и IV курсов архитектурного факультета КНУСА.

Подготовил А.Чатриков, студент «А+В»

СЛОВО ПРО СОРАТНИКА

27 лютого 2018 року доцента кафедри організації та управління будівництвом КНУБА, члена Президії Української академії наук, випускника факультету ПЦБ 1975 року Володимира Івановича Савенка обрали Головою Ради будівництва і архітектури Української академії наук (УАН).

Ми попросили Івана Івановича Бондаря, академіка АБУ, ветерана Київської будівельної ВАТ ДБК-3, випускника нашого КНУБА розповісти про винуватця події.

Українська академія наук (УАН) є всеукраїнською громадською організацією, яка об'єднує вчених і виробників із різних галузей народного господарства. Тому, насамперед зазначу, що обранню В.І.Савенка передувала нелегка практична робота безпосередньо в будівельному виробництві протягом 37 – років. Паралельно Володимир Іванович займався науковою і викладацькою роботою, яка була тричі увінчана Лауреатськими нагородами АБУ ім. М.С.Буднікова. Він – Лауреат премії УАН ім. Платона, його нагороджено Малою і Великою Срібною медалями АБУ і УАН.

Найголовніше, що Українська академія наук вивчає й узагальнює наукові здобутки, поширюючи відомості про наукові й технічні досягнення. Отже, за велику науково-технічну роботу «Енергоефективні технології прискореного зведення об'єктів промислового та цивільного будівництва» В.І.Савенка відзначено високою Державною нагородою – Лауреат Державної премії в галузі науки і техніки.

Колектив ВАТ ДБК-3 – підприємство високого професіоналізму, яке виробляло понад 3000 найменувань залізобетонних виробів. Йому майже чотири десятиліття життя присвятив Володимир Іванович. З двотисячним колективом ВАТ ДБК-3 в спільній наполегливій праці

6 разів здобували Червоний прапор у всесоюзному змаганні. Пізніше, в роки незалежності України – Платинову зірку США «За високу якість і успіхи з якість», лауреатські нагороди в національних конкурсах з якості (2008, 2010, 2011 роки) та ін.

Хочу звернути увагу, що керівник монтажної дільниці ДБК-3 В.І.Савенко завжди постійно вчився, працював, і супутником йому завжди був успіх. Це, як у військовій справі кажуть, що підбираючи командира для серйозної бойової операції треба, насамперед, поцікавитися наскільки він успішний в бою.

Ми віримо, що бойовий дух нашого колеги, соратника не вичерпано, він за нашої підтримки ще досягне приємних сюрпризів у технічній творчості і трудовому ентузіазмі. На славу КНУБА – хай щастить!

І.І. Бондар

Фото напам'ять з чеськими колегами після захисту дисертації в Брно. В.Кравчук – перший ряд посередині.

лення мого диплома. Природно, готував їх я сам. Це відіграло роль, що він запропонував мені працювати на кафедрі, познайомив із завідувачем кафедри, професором Ю.Ф.Чубуком. Я пропрацював тут з жовтня 1969 по жовтень 1973 року – 4 роки.

Володимир Тимофійович, розкажіть, будь ласка, як ви за розпорядженням Міністерства вищої і середньої освіти СРСР навчалися в цільовій аспірантурі Вищої Технічної Школи Чехословацької Республіки (м. Брно).

Зав. кафедрою професор Ю.Ф.Чубук запропонував мені продовжити навчання в Чехословаччині. До цього часу я вже був завідувачем лабораторії, займався науковою роботою під керівництвом наукового керівника В.І.Сівко, склав кандидатський мінімум ... У ті часи практикувалося навчання в аспірантурі за кордоном за обміном. І мені запропонували їхати в Чехословаччину на три роки.

Розумію, що вчитися, захищати дисертацію за кордоном нелегко.

Конференція

НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ В ЦАРИНІ ТЕХНОЛОГІЇ, ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЕКОНОМІКИ БУДІВНИЦТВА

Протягом 28–29 березня у Київському національному університеті будівництва і архітектури проходила III Міжнародна науково-технічна конференція "Ефективні технології у будівництві". В її роботі було офіційно зареєстровано близько 270 осіб: 30 докторів наук; 85 кандидатів наук; 54 аспірантів; 66 студентів; 35 осіб виробничників.

У пленарно-му засіданні конференції брали участь спеціалісти Міністерства регіонального розвитку і будівництва, провідні фахівці і виробничники та науковці з України і закордону. Працювали декілька секцій: Архітектурно-конструктивні рішення будівель. Стале будівництво, енергозбереження та екологія; Технологія та механізація будівництва; Організація будівництва; Технічна експлуатація будівель; Стратегія інноваційного розвитку будівельної галузі України; Форум молодих вчених; Студентська наукова сесія.

У Форумі молодих вчених взяли участь 38 аспірантів, а у "Студентській науковій сесії" – понад 48 учасників. 16 студентів з КНУБА, Одеси, Харкова, Чернівців та ін. ВНЗ Києва виступили з доповідями. Їх було відзначено дипломами. Всіх інших учасників «Студентської наукової сесії» заохочено подарунками від партнерів і організаторів конференції.

У конференції брали участь фахівці та вчені з України, Польщі, Болгарії, Сирії, Білорусі, Німеччини. Україну представляли вчені, фахівці, аспіранти та студенти з Харкова, Одеси, Чернівців, Дніпропетровська, Запоріжжя і ін. Було заслухано 139 доповідей, які опубліковані в збірнику: Програма та тези доповідей III міжнародної науково-технічної конференції "Ефективні технології у будівництві". – К.: "Видавництво Ліра-К", 2018. – 207 с.

Доповіді були важливими та цікавими. Хочеться виділити виступи: Ю.К.Пелиха, Голови ради директорів державної корпорації "Укрбуд", О.С. Пойманова, директора, засновника CLAP, П.Е. Григоровського, к.т.н., с.н.с., першого заступника директора ДП «НДІБВ», І.І. Назаренка, д.т.н., професора, президента Академії будівництва України та ін.

Активну участь в роботі конференції взяли учені колективів кафедр технології будівельного виробництва та організації та управління будівництвом КНУБА. Практична допомога була надана партнерами, підприємствами будівельного комплексу України: корпорація "ДБКЖИТЛОБУД", ПАТ "Будівельна компанія УКРБУД", ПАТ "ХК КИЇВМІСЬКБУД", ТДВ "СІНІАТ", ТОВ "PERI Україна", ТОВ "МАPEI", CSL Products, ТОВ МНВП "Інжтехбуд", ТОВ "Композит" та представництвом "Польської Академії Наук" у м.Києві.

Конференція відзначила високий рівень доповідей, практичну цінність для будівельної науки та виробництва України. Приємно відзначити, що активну участь в ній брала студентська молодь, яка проходить підготовку за програмами бакалавра, магістра та аспірантів, докторантів. З метою поліпшення організації та проведення конференції пропонується: ширше залучати відділ аспірантури і докторантури університету; органи студентського самоврядування, раду молодих вчених; вести подальшу роботу зі створення філій кафедр на підприємствах будівельного комплексу. Продовжити співпрацю між вченими вузівської науки та провідними науково-дослідними установами (НДІБВ, НДІБК) і будівельними підприємствами та ін. IV Міжнародну науково-технічну конференцію "Ефективні технології у будівництві" провести у квітні 2019 р., погодивши з графіками міжнародних комітетів.

О.А. Тугай,

Співголова-координатор конференції, д.т.н., професор, завідувач кафедри ОУБ

Будівельна подія року

Вже майже чверть століття (1994) кожного року проходить в Україні Міжнародна будівельна виставка, найпрестижніший і авторитетний форум. З 2014-го вона працює під новим брендом – **InterBuildExpo** – і підтверджує тим самим свій інноваційний характер та лідерський статус.

InterBuildExpo 2018 – найважливіша професійна подія в галузі будівництва та архітектури, облаштування житла, проектування та ремонту, а також головний майданчик для обговорення найбільш гострих питань ведення будівельного бізнесу в Україні. Цього року вона пройшла (20–23 березня) в Міжнародному виставочному центрі на Броварському проспекті, 15.

Активну участь взяли студенти нашого КНУБА. Вони спілкувались з віце-прем'єр-міністром України – Міністром регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства Геннадієм Григоревичем Зубко, Президентом Будівельної палати України Петром Степановичем Шилюком і ректором КНУБА Петром Мусійовичем Куліковим.

Виставка була розділена на окремі напрямки, серед яких: проектування та будівництво, професійний інструмент та електроустаткування, фасади та покрівля, предмети інтер'єру, кераміка і сантехніка, а також устаткування та будівельна механізація.

В рамках головної будівельної виставки **InterBuildExpo** вже стало традицією проводити конференції, присвячені питанням розвитку міст України та об'єднаних територіальних громад. Цікаво пройшла конференція «Напрямки і шляхи розвитку міст України та об'єднаних територіальних громад» та ін.

Наші викладачі, студенти та співробітники Президент Академії будівництва України Іван Іванович Назаренко, завідувач відділення доузовської підготовки Наталія Борисівна Бурдейна, декан будівельного факультету Григорій Михайлович Іванченко, декан факультету урбаністики та просторового планування Алірза Махмуд огли Мамедов взяли участь і у Науково-практичній конференції «Реконструкція житла масових серій: проблеми та шляхи вирішення».

Директор ДП «ДІПРОМІСТО» Іван Шпилевський доповів концептуальні аспекти внесення змін до Закону України «Про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду».

На конференції було розглянуто шляхи і засоби вирішення в Україні гострої соціально-економічної проблеми – модернізації житлового фонду, заручившись досвідом модернізації будинків перших масових серій, підходи до створення сприятливого інвестиційного клімату, а також роль органів місцевого самоврядування у вирішенні цієї проблеми...

КНУБА НА ПРОФЕСІЙНІЙ INTERBUILDEXPO

Було прийнято резолюцію конференції. Визначено низку заходів у сфері модернізації житлового фонду. Серед них: ознайомлення широкої громадськості з текстом законопроекту, організація громадських слухань в регіонах, сприяння розробці загальнодержавної та регіональних програм реконструкції застарілого житлового фонду. В програмах має бути закладена правова основа нових якісних форм взаємодії держави, місцевої влади, інвесторів, забудовників та власників об'єктів нерухомого майна.

Необхідно

розробити відповідні програми щодо комплексної реконструкції кварталів з модернізацією систем життєзабезпечення з впровадженням економічних стимулів та забудовників. Важливим є відпрацювання технічних та технологічних рішень щодо підвищення енергоефективності та архітектурної привабливості будинків житлового призначення на пілотних об'єктах-представниках. Треба запроваджувати системний підхід до реконструкції будівель перших масових серій з визначенням ресурсу будівельних конструкцій, можливості реконструкції та термомодернізації, змін прилеглої території та поліпшення соціальної складової при подальшій експлуатації.

Вирішальним є залучення наукових та проектних організацій до розроблення та проведення експертизи енергоефективних проектів; приведення будівельних норм та стандартів у відповідність до європейських стандартів.

Українські «хрущовки» планують модернізувати

Будівельна палата України – одна із організаторів конференції, висловила подяку ректору Петру Мусійовичу Кулікову за участь великої групи представників КНУБА в роботі конференції і висловила надію, що фахове обговорення тематики конференції сприятиме розробці більш досконалої законодавчої бази для вирішення даного питання.

Підготував **Петро Старченко,**
студент IV курсу

Фото взято з сайту КНУБА

Культура Востока

НАВРУЗ – ПРАЗДНИК ВЕСНЫ И ОБНОВЛЕНИЯ

Навруз – один из наиболее ярких красочных праздников, дошедших до нас из глубины веков. Это самый любимый, самый красочный, светлый и радостный праздник долгожданной весны. Праздник этот отмечали предки еще 3 тысячи лет назад.

В сентябре 2009 г. Навруз был включен ЮНЕСКО в список нематериального культурного наследия человечества. В конце февраля 2010 г. 64-я сессия Генеральной Ассамблеи ООН объявила 21 Марта Международным Днем Навруза.

дарного царя Джемшида. Царь Джемшид – создатель благ цивилизации, устроитель социальной организации общества, Владыка мира, тысячелетнее правление которого названо «золотым веком». При нем не было болезней, старости, смерти, моральных пороков.

О Наврузе у Бируни читаем: «Причины названия этого дня Наврузом в том, что когда Джемшид стал царем, он ввел новую религию, и день, когда это свершилось назвал Наврузом (Новым днем). С персидского это «новый день нового года» и приходится он на 21 марта – день весеннего равноденствия, когда уходят зимние холода, распускаются почки на деревьях и весна вступает в свои права.

В душе человека рождается надежда: на лучшее будущее, на благополу-

чие в стране, в семье, на щедрость природы и богатый урожай. Праздник отмечают люди всех национальностей:

на площадях и в парках проходят театрализованные выступления, в которых при-

нимают участие именитые артисты и самодельные коллективы. Люди дарят друг другу подарки, верят, что дела, сделанные в дни праздника, будут радовать весь год.

В КНУСА в день праздника прошли торжественные мероприятия для иностранных студентов и слушателей подготовительного отделения университета. Для 550 иностранных студентов и слушателей КНУСА, которые приехали из 33 стран мира, Навруз стал праздником интернациональной дружбы.

Открыл праздник ректор университета, д.т.н. П.М.Куликов. После этого начался концерт. Студенты подготовительного отделения нашего университета в лице творческого коллектива турецких студентов, песнями и танцами поздравляли с праздником весеннего равноденствия учащихся из Алжира, Марокко, Туниса и Палестины.

После выступления иностранных студенты были приглашены на традиционный вкусный плов. Одним словом, праздник удался на славу!

Подготовил **Максим Петролюк,**
студент газеты

Фото **В. Чахояна,**
начальника відділу графіки і дизайну

Видатні випускники КНУБА

ХТО ВІДРОДЖУВАВ КИЇВ

Анатолій Добровольський
(Фото з «Київського календаря»)

Багатом киянам Анатолій Добровольський запам'ятався, перш за все, як архітектор, який відновлював Хрещатик після Другої світової війни. І це був один з важливих його вкладів в архітектурне обличчя нашого міста, бо він керував основною частиною будівельних робіт і зумів майстерно вирішити багато складних питань, які необхідно було узгоджувати з Держбудом СРСР у Москві. Однак це був далеко не єдиний його вагомий внесок в архітектуру столиці України. Він доклав руку більш ніж до 50-ти проєктів.

Анатолій Володимирович Добровольський (6 [19] травня 1910, с. Буківка – 19 квітень 1988, Київ) – архітектор, Заслужений будівельник УРСР (1960), лауреат Державних премій СРСР (1950, 1951), лауреат Премії Ради Міністрів СРСР (1981), професор (1965). Дійсний член Академії мистецтв РСР. Член правління Спілки архітекторів СРСР, член правління і член президії Спілки архітекторів УРСР.

БІОГРАФІЯ

Анатолій Добровольський з 1929 по 1934 рік навчався в Київському будівельному інституті (нині КНУБА), закінчив архітектурний факультет з дипломом № 293. Навчався у А. Вербицького, Н. Даміловського, І. Каракіса, В. Кричевського. Творчу діяльність зодчий почав у 1934 році архітектором військово-будівельного управління № 101, водночас з 1934 по 1936 рік викладав у Київському будівельному технікумі. З 1935 року став членом Спілки архітекторів (квиток № 5666). З 1935 по 1941 рік працював архітектором у 1-й архітектурній майстерні Київміськради (з 1937 року – архітектурно-проектна майстерня «Київміськпроект»). З 1941 по 1943 рік працював виконробом військово-будівельного управління № 287 на станції Кропачово на Уралі, потім – виконробом в Астрахані. Після цього в 1944 році був заступником начальника відділу житлово-цивільного будівництва Управління у справах архітектури при Раднакомі УРСР в Києві. З 1944 по 1945 рік викладав архітектурне проєктування в Київському інженерно-будівельному інституті. З 1945 по 1950 рік був керівником архітектурної майстерні № 6 Управління у справах архітектури в Києві. З 1950 року – член КПРС. У тому ж році став головним архітектором Києва (1950–1955).

З 1955 по 1956 рік був членом Президії Академії архітектури УРСР. З 1956 по 1961 рік був віце-президентом Академії будівництва і архітектури УРСР. З 1961 по 1968 рік був членом Президії Академії будівництва і архітектури УРСР. Одночасно з 1962 по 1968 рік А. Добровольський викладав на кафедрі архітектурного проєктування Київського державного художнього інституту (нині – НАОМА), а з 1968 року став професором тієї ж кафедри.

З ім'ям Анатолія Володимировича пов'язано післявоєнне відновлення Києва. Зодчий керував і був членом багатьох авторських колективів, які збудували понад 100 житлових і громадських будівель, займався громадською роботою...

Він був співавтором:

- планування і забудови Хрещатику (1950–1955);
- готелю «Москва» (1959–1961, нині «Україна»);
- станцій метрополітену «Хрещатик» (1959–1960), «Вокзальна» (1960) і «Шулявська» (1963);

Газета продовжує рубрику про видатних випускників КНУБА, щоб усі ми – студенти, викладачі, співробітники Київського національного університету будівництва і архітектури – знали і не забували творчих досягнень наших випускників. Адже знання і досвід, накопичені ними, були отримані в нашому університеті. І завдяки випускникам нашого вишу змогли, наприклад, відновити та збудувати рідне місто у важкий повоєнний час ...

Сьогодні наше слово про головного архітектора Києва (1950–1955) Анатолія Володимировича Добровольського. 19 травня 2018 року видатному архітекторові виповнилося би 108 років.

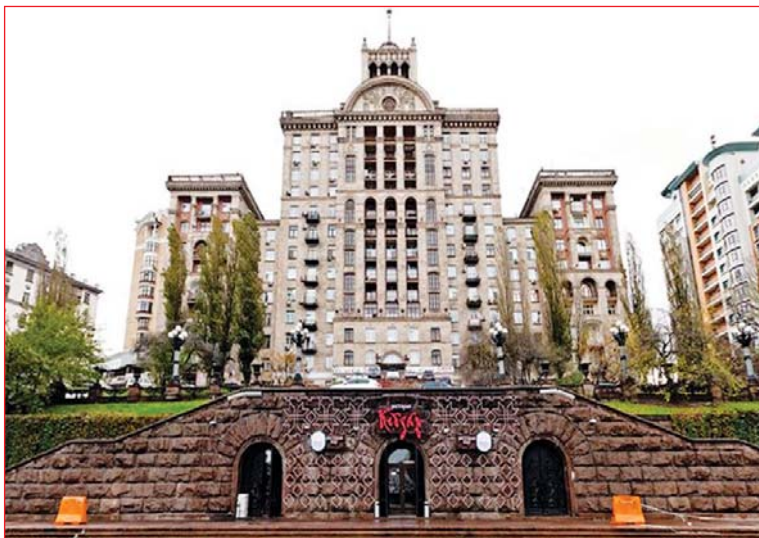
Розповідає про нього дослідник історії Києва, архітектор інформаційних технологій, автор понад 1000 статей у Вікіпедії, частий автор публікацій в газеті «Архітектура та Будівництво» Олег Юнаков.

- кінотеатру «Україна» (1964);
- аеропорту «Бориспіль» (1959–1965);
- Північного (Московського) моста через Дніпро (1976);
- Центрального будинку художника (1978) і ін.

А. Добровольський до того ж був ще й хорошим акварелістом. Як згадують друзі, «у вихідні Добровольський любив виїжджати на природу і малювати. Причому робив це не виходячи з машини». Він написав кілька десятків наукових робіт, серед яких «Проектування і застосування архітектурної кераміки в Києві» (1951), «Будівельна кераміка» (1954), «Архітектура Радянської України за 40 років» (1957), «Україна: Архітектура міст і сіл» (1959).

Трохи зупинимось на двох моментах творчості архітектора.

АРХІТЕКТУРНИЙ АНСАМБЛЬ ХРЕЩАТИКА

Хрещатик, 25 («Будинок із зіркою»)

У 1948 році А. В. Добровольському в складі групи архітекторів (в яку входили В. Д. Єлізаров, О. І. Заваров, О. І.

– головна артерія Києва, а також і все місто. Далеко не всі проєкти на Хрещатику змогли реалізувати так, як це планувалося (деякі декоративні елементи вулиці і скульптури так і залишилися на папері), але навіть створене, радує величчю, гармонією і майстерністю виконання як зовні, так і в інтер'єрах. З'явилися житлові будинки № 13 і 17 на Хрещатику, запроєктовані архітекторами А. В. Власовим, А. В. Добровольським, Б. І. Приймаком, які з'єднані великою в чотири поверхи мальовничою аркою на вході до Пасажу. Кожен раз, проходячи тут, можна мимохіть віддати шану майстерності А. В. Добровольського, а також письменнику В. П. Некрасову, який був випускником КНУБА та жив у будинку № 15. Однак далеко не все дійшло до нас в тому вигляді, в якому задумав А. В. Добровольський. Наприклад, на вході в Пасаж була розташована скульптурна композиція з чотирьох людських фігур,

яка ще була тут у 1990-ті роки. Тепер їх немає, але будемо сподіватися, що їх повернуть.

Багатоповерхівка по Хрещатику, 25, запроєктована в співавторстві з О. Малиновським та П. Петрушенком. Вона увінчана башточкою із зіркою, і є однією з головних споруд Хрещатики. У 1954 році, коли будівництво було завершено, будинок став найвищим не тільки в Києві, але і в Україні. Він утримував першість в Україні аж до 1979 року, до моменту спорудження житлового будинку в Дніпрі, а в Києві – до 1981 року, до появи

Будинку торгівлі на Львівській площі. У цьому будинку на Хрещатику колись діяв двозальний кінотеатр «Дружба».

Курені. Національні мотиви

В ПАМ'ЯТЬ О ГЕОРГИИ ФИЛИППОВИЧЕ БОГАЦКОМ

6 мая 2018 г. Георгию Филипповичу Богацкому исполнилось бы 100 лет.

Увы, уже почти сорок пять лет (с 1974 г.) его нет среди нас... Имя профессора, доктора технических наук, заведующего кафедрой городского строительства (1953–1974), декана факультета городского строительства (1955–1959), проректора по научной работе (1969–1974), автора более 100 научных работ Георгия Филипповича Богацкого хорошо известно в кругу градостроителей разных стран: прежде всего бывший СССР, Болгария, Венгрия, Польша и другие страны, где трудятся его ученики. Знаменателен тот факт, что в этом году исполняется 70 лет со дня основания факультетов городского строительства и хозяйства в ЛИСИ, КИСИ, МИСИ, у истоков организации которых стояли профессора: М.С.Фишелев, Г. Ф.Богацкий, А.Е. Страментов...

В следующем номере «Архитектуры та Будівництва» профессор нашего КНУБА Е.А.Рейцен подробнее расскажет читателям о научной деятельности Г.Ф.Богацкого в области градостроительства, об опыте кафедры ГС и заслугах профессора, его отношениях с молодежью нашего университета и др. В память ученого профессор Рейцен написал акrostих. Читайте!

ПАМ'ЯТИ (акrostих)

Георгий – Победитель означает,
Его родной КИСИ не забывает –
Он был проректором, зав. кафедрой, деканом,
Работал с вдохновеньем неустанно.
ГСХ* он факультет в КИСИ создал
И пример другим ВУЗам показал.
Ярко факультет на всю страну наш засиял,
Был даже экспонентом на ВДНХ,
О нём журнал «Америка» писал,
Градоведенья разработан был устав,
А каких ведь инженеров выпускал!
Цена известна им давно,
Коль среди них – послы, министры, академики и мэры,
О реальном проектировании знали в СССР**
Г.Ф. достойным был примером для всех нас,
О, как нам не хватает, Г.Ф., сегодня Вас!
Е.Рейцен, профессор кафедры городского строительства

Крім згаданих вище, під керівництвом А. В. Добровольського на Хрещатику були запроєктовані і споруджені житлові будинки № 19, 27, 31, 33, 37.

БАГАТОРАЗОВЕ ВІДБРАЖЕННЯ ЛЮБОВІ ДО УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ТЕМАТИКИ

У середині шістдесятих років архітектор у своїй творчості часто використовував елементи української народної тематики. Це було не тимчасове захоплення, а розуміння національної культури українського народу. Цікавими прикладами є ресторани, виконані в стилі народної архітектури різних регіонів України «Курені», «Наталка» («Полтава») і «Вітряк» у Києві. І це, вочевидь, були не перші його проєкти з використанням українських мотивів.

За роки трудової діяльності зодчий отримав ряд нагород, серед них медаль «За трудову відзнаку» (1943), медаль «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.» (1945), орден Трудового Червоного Прапора (1958), медаль «В ознаменування 100-річчя від дня народження В. І. Леніна» (1970).

Анатолій Добровольський жив у Києві на Хрещатику, 19, у будинку, який він сам і спроектував. Будемо сподіватися, що колись на будинку з'явиться меморіальна дошка. Ця людина багато зробила для України і хочеться вірити, що рано чи пізно в Україні шануватимуть пам'ять видатного архітектора.

НАОСТАНОК

Ця стаття охоплює дуже малу частку творчого доробку архітектора, і залишає поза увагою те, що залишилося тільки в проєктах.

Про Анатолія Добровольського згадують як про людину честі і хазяїна свого слова.

У 1953 році А. Добровольський був головою державної комісії на захисті диплома майбутнього архітектора Михайла Буділовського, який за два роки до того разом з одногрупниками написав лист на захист свого викладача Йосипа Каракіса, звільненого з КІБІ за використання українського бароко в своїй творчості і «космополітизм». Добровольський здивувався, що Буділовського, якого вважали талановитим студентом, розподілили на роботу в Куйбишевоблсільпроект, що фактично означало кінець кар'єри, і дав слово допомогти йому. Своєю обіцянкою він не забув. Через кілька місяців Добровольський домігся листа від Міністерства сільського господарства РРФСР з проханням замінити Буділовського на двох інших випускників. Проте цей лист не допоміг. Потім був направлений другий лист від голови Держбуду УРСР Орлова – це також не допомогло. Тоді Добровольський особисто викликав Буділовського до Києва, познайомив з директором «Київпроект» Миколою Шило і направив в четверту майстерню в Києві, в якій Буділовський працював чверть століття до від'їзду з СРСР ...

Один із проєктів готелю «Київ» (до 2001 року «Москва», нині «Україна»). Архітектори А. В. Добровольський, Б. І. Приймак, В. А. Созанський, А. М. Мілецький, А. Я. Косенко

* В 1948 г. впервые в СССР, в КИСИ был открыт факультет Городского строительства и хозяйства (ГСХ);
** В 1968 г. Коллегия Минвуза Украины одобрила опыт кафедры городского строительства (ГС) по реальному дипломному проектированию и предложила распространить его на другие ВУЗы СССР. В 1975 г. при кафедре ГС состоялось первое Всесоюзное совещание заведующих кафедрами ГС со всего СССР, а в 1980 г. – второе такое же совещание. Продолжение читайте в газете «А+Б» за июнь 2018 г.

Спорт

ЖІНОЧА КОМАНДА КНУБА ВІЙШЛА У ФІНАЛ ЧЕМПІОНАТУ УКРАЇНИ З ФУТЗАЛУ

З 14 по 16 лютого 2018 року в м. Житомирі відбувся другий етап чемпіонату України з футзалу серед жінок (1 ліга) сезону 2017–2018 р.р.

На другому етапі чемпіонату брали участь чотири команди з п'яти. Команда з Черкас «Енергія» відмовилась від подальшої участі в змаганнях.

Першу гру наша команда провела з командою з м. Ірпня «Біличанка». На першому етапі команда КНУБА прогнала цій команді з рахунком 3:2, на другому етапі ми зіграли внічию 2:2. Перший гол забила команда «Біличанка» у першому таймі. На п'ятій хвилині другого тайму ми зрівнюємо рахунок. Однак, через чотири хвилини вони знову виходять уперед в рахунку... Але через дві хвилини, на 36 хвилині, нам вдалося

зрівняти рахунок. Він залишився таким до кінця гри.

Другу гру грали з місцевою командою «Полісся». Ця команда за два етапи прогнала всі ігри. Ми забивали перші три м'яча, після – пропустили один, потім ще забивали два м'яча. Рахунок 5:1.

Третя гра не відбулася, через непорозуміння команди зі Славутича та місцевими організаторами чемпіонату. За розкладом ми відразу повинні були грати з КДЮСШ, до речі, команда, яка не прогнала жодного матчу на двох етапах відбору до фінальної частини. Ми попросили дати нам відпочинок, або перенести через одну гру. Нам пішли на зустріч. І місцева команда «Полісся» згодна була грати відразу після гри з нами з командою «Біличанка». Тренер

КДЮСШ зі Славутича сказав, що йому, нібито, не повідомили про зміни й він вже запланував від'їзд команди. Отже, вони не встигають зіграти. Результат: технічна поразка 3:0.

Загальний результат двох етапів – вихід у фінальну частину. Вона пройде на початку квітня.

Наша жіноча команда

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ СЕРЕД ЖІНОК. ПЕРША ЛІГА. ФІНАЛ

Зігравши два кола Чемпіонату України, жіноча команда КНУБА вдруге потрапила до фінального етапу Чемпіонату України серед жінок – Перша ліга.

До фінального етапу потрапили шість команд, які були поділені на дві групи по три команди:

- Група «А»
1. ДЮСШ ім. Бутовського – м. Полтава
 2. КНУБА – м. Київ
 3. ДЮСШ – м. Ірпінь

Група «В»

1. Олімп КДЮСШ – м. Славутич
2. Оріон-Авто – м. Миколаїв
3. TESLA-2 – м. Харків

Першого дня ми зіграли з TESLA-2 з міста Харкова з рахунком 4:4

На другий день ми провели дві гри, перша гра була з ДЮСШ ім. Бутовського, м. Полтава, ми виграли 4:3 та потрапили до півфінальної частини.

Нам дали достатньо часу на відновлення до другої гри на розіграш півфінальної частини з командою ДЮСШ з

міста Ірпінь. Але ми пропустили один курйозний м'яч. Таким чином нам залишилось боротися за 3–4 місце з командою з Полтави. Вони грали жорстко та грубо, ми прогнали з рахунком 5:2 та посіли 4 місце, покращивши результат (в минулому році ми зайняли 5 місце на Чемпіонаті України – Перша ліга).

Переглянути ігри можна перейти за посиланням.

https://www.youtube.com/channel/UC5DISnpkLaNTA6110wbAL_A

Вітаємо наших дівчат та бажаємо подальших великих звершень.

ВІТАЄМО СПОРТСМЕНІВ З ПЦБ-24

22 лютого у м. Києві відбулося відкриття турніру з боксу пам'яті заслуженого тренера України В.Г. Богуславського. Турнір проходив протягом двох днів: з 22 по 24 лютого в залі боксу КНУБА.

У ньому взяли участь 65 спортсменів з Києва. Від нашого вузу брали участь одногрупники з ПЦБ-24.

Антон Вінник провів поєдинок в важкій вазі до 91 кг з сином досвідченого кикбоксера Віктора Дорошенка (Майстер спорту ССРСР міжнародного класу з кикбоксингу, чемпіон Української ССР і Радянського Союзу – 1991г., чемпіон Світу серед аматорів – 1991г., чемпіон Європи (серед аматорів) та інтерконтинентальний чемпіон (як професіонал) – 1992 г., чемпіон Світу (як професіонал) – 1994).

Перший раз Антон Вінник провів з ним поєдинок на чемпіонаті Києва 2017 року та виграв. На цей раз було дуже помітно бажання противника виграти у Антона, але досвід та зусилля, які докладає Антон, принесли перемогу.

Іван Максим'юк провів один поєдинок і зайняв друге місце, отримавши цінний досвід на майбутнє.

Бажаємо хлопцям подальшого успіху!!

Антон Вінник з нагородою

ПЕРЕМОГА ЖІНОЧОЇ КОМАНДИ КНУБА З ФУТЗАЛУ

18 березня у м. Козятин відбувся відкритий турнір з футзалу серед жіночих команд.

Учасниками змагань стали команди Київського національного університету будівництва та архітектури (КНУБА) та двох команд Козятинського району – "Колос-1", "Колос-2". Не приїхала ще одна команда – з Житомира.

У першій грі КНУБА та "Колос-1" зіграли внічию – 4:4, в другій грі "Колос-1" з рахунком 5:4 поступився "Колосу-2" і в останній грі гравці КНУБА отримали

перемогу над "Колосом-2" з рахунком 4:2. Відео ігор можна переглянути за посиланням

https://youtu.be/NH_bzKsdgW0.

Команда КНУБА була нагороджена кубком та грамотою. Крайніми гравцями виявились Коноваленко Валерія АРХ-44А та Чернета Марта з транспортного університету, які грають за нашу команду.

Матеріали сторінки підготувала **С.Гасанова**, ст.викладач кафедри ФВіС

Интервью

Расскажите немного о себе? Коротко о главном!

– Рассказать немного о себе не получится, не хватит времени. Если кратко, я – счастливый человек.

Какие люди, события, встречи оставили след в вашей биографии?

– Если говорить о спорте, то мои первые учителя физкультуры Шавыкин Олег Сергеевич и Рудковский Виктор Владимирович привили мне любовь к спорту. Эти люди действительно на своём месте. Их все любили и уважали. Мне в жизни везло на хороших людей. В армии мою дальнейшую судьбу определил мой друг Николаев Анатолий Алексеевич, начальник физподготовки части. Благодаря ему, и началась моя спортивная карьера.

Сейчас любой ребенок, молодой человек, может прийти в секцию кикбоксинга. Где обучались, как, когда и почему вы решили стать кикбоксером?

– Во время службы в армии я занимался каратэ и легкой атлетикой, но в 1981 году в СССР каратэ как вид спорта запретили. После службы я поступил в институт физической культуры на кафедру легкой атлетики. Тренировался у выдающегося человека, тренера Сиренко Виктора Александровича. Но занятия каратэ не оставлял. Тренировались мы в подвалах, полуподвалах и где придётся. В 1986 году в Киеве начал набирать популярность кикбоксинг. В 1990 году я решил попробовать. Результат вы знаете.

Кикбоксинг – спортивное единоборство, зародившееся в 1960-х годах. Бокс, в котором разрешены удары ногами, подсечки, броски. Чем и насколько для вас отличаются бокс и кикбоксинг?

– Кикбоксинг отличается от бокса только тем, что, кроме рук, можно наносить удары ногами. И это намного разнообразнее и жёстче.

За свою карьеру кикбоксера Вы не проигрвали ни одного боя, в чем секрет вашего успеха?

ЧЕМПИОН ДОЛЖЕН БЫТЬ НАСТОЯЩИЙ

Виктор Дорошенко. Он известен многим как музыкальный продюсер. Напомним: на заре становления нашего независимого государства все теле – и радиоканалы крутили шлягер Вячеслав Хурсенко «Соколята», потом появилась группа «Капучинно», были и другие не менее удачные проекты...

Как оказалось, Виктор Дорошенко был не музыкант, даже не имел полноценного музыкального образования. Он просто, решил взять для себя, новый рубеж и... у него получилось. Не зря говорят, если человек что-то очень сильно захотел сделать, у него это обязательно получится. Газета предлагает читателям познакомиться с мастером спорта СССР международного класса по кикбоксингу, чемпионом Украинской ССР и уже не существующего Советского Союза – 1991г., чемпионом мира среди любителей – 1991г., чемпионом Европы (среди любителей) и интерконтинентальным чемпионом (как профи) – 1992г., чемпионом мира (профи) – 1994г. Виктором Александровичем Дорошенко.

– Объяснить это очень просто. Мне всегда казалось, что если я проиграв, то я сгорю от стыда прямо на ринге. Я даже не мог себе представить, что я могу у кого-нибудь проиграть. Много мне дало занятие легкой атлетикой. Я очень хорошо дышал. Когда мои оппоненты были уже совсем уставшими, я только начинал заводиться.

Есть ли у Вас свой жизненный девиз, внутренний гимн?

– Да, нужно жить с собой в согласии. Только так человек может быть свободным и счастливым.

Виктор, Вы многого добились в своей жизни, изменила ли Вас популярность?

– Каким я был, таким я и остался. По крайней мере, мои друзья и близкие не заметили никаких изменений.

Как вы относитесь к проигрыванию?

– Не отношусь, не проигрывал.

Виктор, есть ли люди, которым вы благодарны за то, чего вы добились в своей жизни?

– Да, конечно, я их уже назвал и хочу сказать ещё об одном человеке, моем первом тренере по каратэ Чинкевиче Владимире Павловиче. Он дал мне возможность познать этот вид спорта.

Поделитесь секретом, как Вы за один год достигли результатов, за которыми многие спортсмены идут всю свою жизнь?

– Секретов нет. Я начал занятия кикбоксингом когда мне было 28 лет. Многие тогда уже заканчивали спортивную карьеру. У меня просто не было времени растягивать это надолго.

Для людей, далеких от мира спорта, расскажите, как выглядит типичный день бойца? Приходилось ли себе, любимому, отказывать?

– Типичный день бойца ничем не отли-

чается от дня любого спортсмена. Четкий график – две, три тренировки в день, в зависимости от периода подготовки. Иногда нужно отказывать себе в обычных человеческих радостях и капризах. Но это того стоит, если поставлена цель.

Для поездок и выступления всегда нужны деньги? Кто вас спонсировал?

– Все поездки оплачивала федерация кикбоксинга Украины. Кроме этого, я занимался бизнесом. Так что в финансовом плане я чувствовал себя достаточно уверенно.

Почему и когда Вы ушли с большого спорта?

– Из большого спорта я ушёл в 32 года, получив все возможные титулы. Уходить нужно вовремя.

Что вам особенно запомнилось из вашей карьеры кикбоксера? Может быть, какие-то трудности?

– Я помню все свои бои. Завоевание любого титула на каком-то этапе остаётся в памяти навсегда. Самый тяжёлый бой – это бой за титул интерконтинентального чемпиона. Провести десяти раундовый бой с двумя сломанными руками и выиграть его – для меня это до сих пор необъяснимо.

Вы очень общительный человек, определенное мнение о человеке Вы составляете, судя по его внешнему виду или уже после общения с ним?

– Не важно, как выглядит человек. Главное, что у него внутри.

Есть ли у вас кумиры?

– «Не сотвори себе кумира».

Виктор, что Вы посоветуете тем, кто только решил заняться кикбоксингом?

– Определитесь, для чего Вам это нужно. Для уверенности в себе, для спортивных достижений или для поддержания физической формы и здоровья. Любая из этих мотиваций может

иметь место для того, чтобы начать заниматься кикбоксингом.

Почему в Украине кикбоксинг сегодня не так популярен, как в 90-х годах?

– Я всегда задавал себе этот вопрос.

В начале девяностых кикбоксинг в Украине был номер один. Во-первых, это был новый, неизвестный вид спорта, во-вторых, все средства массовой информации освещали его, а в третьих, и это самое главное, были кикбоксеры, которые закатывали такие бои, что смотреть их было интересно и приятно всем любителям этого вида спорта.

Есть ли у кикбоксинга сегодня конкурентный вид спорта?

– Конкуренция между видами спорта не бывает. Интерес к виду спорта определяет сам спортсмен, занимающийся определенным видом спорта. Вы же не станете смотреть бой слабых кикбоксеров, если показывают хороших боксёров или борцов. И так же наоборот.

Если человек талантлив, то он талантлив во всем! Виктор, многие помнят и знают Вас не только как чемпиона мира, но и как музыкального продюсера (шлягер Вячеслав Хурсенко «Соколята», группа «Капучинно»). Для человека не из спорта это выглядит как подвиг, расскажите немного о том времени.

– Не важно, чем занимается человек. Главное, чтобы ему это было интересно, и он понимал, для чего он это делает. Спорт – это тоже в определённой степени шоу-бизнес. Мне это было интересно и, поначалу, не совсем понятно, но было желание. Я был знаком со многими певцами и певицами, часто помогал им финансово в создании музыкальных клипов и альбомов. Затем это переросло в шоу-бизнес довольно серьёзный.

Виктор, что для Вас главное в жизни?

– Главное в жизни иметь хороших, преданных друзей, единомышленников, работу, которая приносит тебе удовольствие, спокойствие и взаимопонимание в семье, моральное и материальное удовлетворение.

Мотивируете ли вы себя? Если да, то каким образом?

– Мотивация должна быть всегда. Никто за тебя ничего не сделает и не решит. Если не я, то кто?

Сегодня вы помогаете людям, занимаетесь профессионально массажем, выращиваете перепелок. Как, когда и почему произошло ваше перевоплощение?

– перевоплощение как такового не было. Массажем и мануальной терапи-

ей я начал заниматься задолго до спорта, а выращивание перепелок – это так, для души и удовольствия.

Что помогает вам принять правильное решение в трудных жизненных ситуациях?

– Я долго думаю над принятием верного решения. Когда захожу в тупик и не знаю, как правильно поступить, советуюсь со своими близкими и друзьями. Затем – делаю правильный выбор. Иногда ошибаюсь. Потом приходится исправлять свои ошибки.

Виктор, каков ваш личный рецепт успеха? Расскажите о нем.

– Если за что-то берёшься – делай это лучше других.

Выиграв один миллион американских денег, как бы Вы распорядились с выигрышем?

– Я уже был миллионером. Но если бы он сейчас упал на мою голову, я вложил бы его в своих детей.

Виктор, если бы Вы лишь на один день стали Президентом Украины, что бы вы сделали, зная, что принятые вами Законы и распоряжения остались в законодательном поле государства навсегда?

– В нашей стране за один день не сможем ничего поменять ни один президент. Но если гипотетически, то я бы сделал так, чтобы человек, вышедший на пенсию, не думал бы, как выжить, а жил бы лучше, чем в то время, когда он работал. И ещё: у нас есть много спортсменов-инвалидов, но государство помнит о них один раз в четыре года, когда наши паралимпийцы привозят множество медалей, в разы больше, чем обычные спортсмены. А они требуют гораздо большего внимания.

Какой вы видите идеальную Украину?

– Я вижу Украину страной, где живут свободные люди, уверенные в завтрашнем дне. Без войны и без страха за своих детей, близких, друзей.

Виктор, Вам нравится то, чем Вы занимаетесь сегодня? Каковы ваши планы на ближайшее будущее?

– Я сегодня занимаюсь любимым делом, лечу людей, тренирую и воспитываю своих сыновей. Надеюсь, они станут как минимум хорошими и успешными людьми. О планах на будущее никогда не распространяюсь.

Каким качеством в людях Вы не перестаете восхищаться?

– Не перестаю восхищаться людьми, которые не боятся начинать что-то новое, неизведанное, то, чего раньше никто не делал и, несмотря на все трудности, идут к своей цели и достигают ее.

Елена Балашова, Международный журнал INSHE ART

НАШ САЙТ В ИНТЕРНЕТИ: www.knuba.edu.ua, i_geraschenkova@voliacable.com

Засновник – Київський національний університет будівництва і архітектури
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Виготовлено Приватним підприємством "БІАЙДІ". вул. Новгородська, 1-51 м. Київ. 03151

Редактор **Ірина Герасченкова**
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 608, тел. 241-55-35